

Nova telovadnica v Osnovni šoli Alojza Kebeta v Šentvidu je ena izmed najlepše opremljenih. Oprenilo jo je podjetje Sport Oprema

Zaposlovanje in mladina

SVET za socialno varstvo in delo, komunalni zavod za zaposlovanje in zavod za socialno delo so pripravili posvetovanje o socialnem varstvu v občini in delovnih organizacijah, o rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov in zaposlovanju socialno ogroženih oseb. Teža posvetovanja pa je bila slej ko prej usmerjena na problematiko vključevanja mladine v delo in šolanje, sprejemanje pripravnikov v delovne organizacije in vključevanje motene mladine v delo in uk.

Na posvetovanju je sodelovalo 50 predstavnikov večjih delovnih organizacij, šol, predstavnikov družbenih organizacij in tiska. Posvetovanje je bilo zasnovano kot dogovarjanje med strokovnimi službami občine, zavoda za zaposlovanje in delovnimi organizacijami. Po uvodnih besedah so na posvetovanju podali še sedem referatov.

Poudarjeno je bilo, da so družbeno politične skupnosti, delovne in druge organizacije po resoluciji »O socialnem varstvu«, ki jo je sprejela Zvezna skupščina, nosilci večine nalog socialnega varstva. Poročevalci so naglasili dolžnost delovnih organizacij, da izvajajo socialno varstvene ukrepe.

Široko in nazorno je bilo poročanje o izvajanju socialnega varstva v tovarni Iskra Pržan, ki ima vzorno urejeno socialno službo v podjetju. Kot eno izmed perečih vprašanj je bilo obravnavano zaposlovanje invalidov in njihove rehabilitacije. V zvezi s tem nastajajo v delovnih organizacijah številni problemi, ki jih bo treba urediti v statutih in pravilnikih. Uspešno je bilo sodelovanje delovnih organizacij in zavoda za socialno delo pri zaposlovanju socialno ogroženih odraslih oseb, zlasti v podjetju Iskra Pržan, Sora in Celuloza Medvode.

V drugem delu posvetovanja so govorili trije poročevalci o zaposlovanju mladih in sprejemu pripravnikov v delovne organizacije. Zelo pereče je zaposlovanje mladih po končani šolski obveznosti. Lani je bilo v občini 36 mladih brez zaposlitve, letos pa se želi zaposliti 59 dijakov po zaključeni osnovni šoli. V Ljubljani je le 62 prostih delovnih mest za mlade delavce. Delovne organizacije bi morale popraviti svoj odnos do mladih, ki žele zaposliti. Mnoge delovne organizacije ne javljajo potreb po delavcih. Najtežje je z zaposlitvijo deklet, ker je za njih premalo učnih mest, dovolj pa je učnih mest za moške poklice.

Najbolj težavno je vključevanje motene mladine v šolanje ali zaposlitev. Lani se je zaposlilo in vpisalo v šole 141 mladih. Letos pa čaka na zaposlitev 83 mladostnikov, pretežno z nedokončano osnovno šolo. Delovne organizacije največkrat odklanjajo zaposlitev mladostnika z nedokončano osnovno šolo, zato jih ostaja del brez zaposlitve.

Sprejemanje pripravnikov v delovne organizacije je bilo leta 1969 dokaj ugodno, letos pa

18 delovnih organizacij iz področja gospodarstva ne namerava sprejeti v uk nobenega pripravnika.

Žal za razpravo po referatih ni bilo dovolj časa, v njej so sodelovali samo trije udeleženci posvetovanja.

Zaključki posvetovanja, ki bodo poslani delovnim organizacijam, so sprejeti kot družbeni dogovor.

Bolezen kinematografov

NASA občina se iz dneva v dan bolj širi, v njej narašča število prebivalcev in do nedavna še ledine, so pozidane z visoko stanovanjsko gradnjo. Pri tem lahko ugotovljamo, da imajo naši občani vedno manj možnosti za primerno kulturno razvedrilo. Med tako razvedrilo spada tudi kino. Že dalj časa ostajamo pri ugotovitvah, da je na celem območju občine samo en primeren kinematograf.

Ce ugotovljamo število kinematografov v občini, bi bili lahko še kar zadovoljni, saj jih je več, katere upravljajo krajevne skupnosti in posamezna društva. Nikakor pa ne moremo biti zadovoljni s programi, ki jih imajo kinematografi, z istrošenostjo njihovih osnovnih sredstev in s stanjem dvoran, v katerih vrte filme. Kinematografi so bili leta nazaj donosna panoga dejavnosti posameznih društev in krajevnih skupnosti, katere so iz vstopnine financirale marsikatero zelo pomembno dejavnost, za katero se drugače ni našlo sredstev. Pri takem načinu dela pa se je moralo stalno črpanje sredstev iz kinematografov odraziti tudi v njih samih.

Danes ugotovljamo, da so filmi, ki jih vrtilo naši kinematografi redko obiskani, da o tem, da bi v njih lahko gledali film novejšega datuma sploh ne govorimo. Čas je, da se nad takšnim položajem v naših kinodvoranah zamislimo. Ljubljansko kinematografsko podjetje ne kaže nobenega interesa, da bi sodelovalo z obrobniimi kinematografi. Pri vsem tem nastopa tudi televizija kot eden izmed dejavnikov, ki zadržujejo obiskovalce kina v domačem krogu pred malim ekranom. Mislim, da bi bil položaj lahko ugodnejši, če bi ta pomembna dejavnost naših krajevnih skupnosti in društev dobila možnosti za najem kvalitetnih in novih filmov, katerih pa žal nimamo. Mnogi naši kinematografi delajo samo še za gole stroške električne energije, ogrevanja in filmov.

Če bi pristop vseh kinematografov do posameznih distributerjev poskušali bolj organizirati in enotno voditi, se bi prav gotovo položaj kinematografov v občini bistveno spremenil. Pri tem pa nikakor ne bi mogel uspeli en sam kinematograf z največ štirimi predstavami na teden. Prej ko slej bo treba razmišljati o združevanju sredstev za kinematografijo v občini in o skupnem nastopanju naših kinematografov pred distributerji. To pa je hvaležna naloga, ki čaka prav gotovo Zvezo kulturnih organizacij v občini. Nesmiselno je pričakovati, da je kaj takega možno izvesti brez občutne moralne in finančne podpore občinske skupščine in krajevnih skupnosti. Ne more nam biti vseeno, da je ta pomembna dejavnost, ki lahko seznanja naše občane s kulturnimi dosežki, kakor tudi z življenjem ljudi v svetu, prepuščena sama sebi in zamiranju.

B. S.

V Pirničah ne zmanjka poguma

KRAJEVNA skupnost Pirniče je že na obrobju naše občine in se že leta nazaj pogumno spoprijema z majhnimi sredstvi, s katerimi lahko vsako leto razpolaga. Letos so sprejeli 42.000 dinarjev dotacije od občinske skupščine. S prihranjenimi sredstvi in lastnimi ustvarjenimi dohodki pa so Pirničani ustvarili nad 56.000 din sredstev. Ta sredstva je krajevna skupnost uporabljala za svojo redno dejavnost, za vzdrževanje poti in za organiziranje male šole za predšolske otroke. Pri tem pa so našli še vedno dovolj sredstev za nujna vzdrževanja doma krajevne skupnosti in investicije za vodovod. Ostalo pa jim je še nekaj neporabljenih sredstev za vzdrževanje poti.

Delo v krajevni skupnosti ni bilo lahko, kajti potreba je bilo veliko sredstev pa premalo. Zato so se Pirničani že lansko leto zavezali, da bodo pri posameznih komunalnih delih in drugih akcijah, ki so splošnega pomena za vas kot celoto, sodelovali z lastnimi prispevki v denarju in delu. Na ta način so že pričeli zbirati sredstva za gradnjo poti in vodovoda.

Prizadevni občani Pirnič pa niso smatrali, da je samo komunalna zadeva skupnega pomena, ampak so šli še naprej. Ugotovili so, da ne morejo pričakovati pomoči pri reševanju svojih krajevnih problemov zgolj od proračuna, kajti vsa neresena vprašanja v krajevni skupnosti najprej občutijo občani sami.

Eno izmed takih neresenih vprašanj je tudi gradnja zelo potrebne osnovne šole v Pirničah, kajti krajevna skupnost se širi vedno z novimi prebivalci. Sedanji šolski objekt pa ne zadostuje niti najosnovnejšim potrebam. Krajevni faktorji so se zaradi tega odločili, da ne bodo čakali zgolj na sredstva občinskega proračuna, ampak da bodo pokrenili akcijo za gradnjo nove šole sami in zbrali del sredstev za gradnjo. Seveda pa je takšno zbiranje sredstev dolgotrajno, zato upravičeno pričakujejo širokogrudnost občinske skupščine pri sofinanciranju nove šole. Pirničani so se dogovorili, da bo vsaka družina v Pirničah prispevala sredstva za gradnjo šole po svojih finančnih zmogljivostih. Razen tega pa namestijo apelirati tudi na gospodarske organizacije, da bi prispevale več sredstev za reševanje njihovega problema.

Krajevna skupnost Pirniče upa, da ne bo pri tej akciji osemljena, ampak da se bodo slej ko prej vključile v reševanje krajevnih problematike na podoben način kot Pirniče tudi ostale krajevne skupnosti v občini.

P. S.